

“పాలబుగ్గల సిన్నవాడా....! పసులగాసే

పిల్లగాడా....!”

“ఓ పాలబుగ్గల పిల్లవాడా.....! పసులగాసే చిన్నవాడా.....! నువ్వు పాలు మరిసే ఎన్నాల్లయ్యిందో!” గీ పాట ఎప్పుడన్న విన్నా, నాకు యాదికచ్చినా కండ్లముంగట గా కొండ మల్లయ్య మెదుల్తడు. లాత కాలైయ్యితోని బొక్కగూడ ముదురని పసిపొల్లగాడు కొండమల్లయ్య ఆరిందోలే⁴⁶ పన్నేసుడు యాదికత్తె నా మనుసంతెట్లన్ అయితది. పాలు మరిసే మరువని ఆరేండ్లప్పటి వయసునుంచే కొండ మల్లయ్య పాలేరుంటుండు. అంతకుముందెవ్వలకెప్పులకో ఉండి అటెనుక మాకు పాలేరున్నడు. మాకు పాలేరుండెవారకు ఆ పిల్లగానికి పద్నాలుగేండ్ల. వయలు సంకలవెట్టుకోని ఆడుకుంట, పాడుకుంట బడికి పోవల్సినోడు పాలేరుండి అరువకట్టం జేత్తంటె నా మనుసంతెట్లన్ అయ్యేటిది.

ముసిముసి మబ్బుల్నే లేసివచ్చుడు.....పెండకల్లు తీసుడు.....కొట్టమూడ్చుడు.....పెండదెచ్చి అలుకుసల్లుటానికింట్టిచ్చుడు.....ఇంట్లేమన్న పన్నెప్పుతె సేసుడు.....కట్టెలు గిట్ట కొట్టుడు....అటెనుక నాగలి గట్టుకోని దున్నపోవుడు. పాలం దగ్గరుంటెనేమొ పగటిలచ్చి⁴⁷ అన్నం తినిపోయెటోడు. లేకుంటె అక్కడికే సద్ది గొంటపోయ్యెటోల్లు. సాయంత్రం నాగలిడిసి నాత్తిరిదాక ఎడ్లమేపుకోని ఇంటికచ్చెటోడు. ఎడ్లగట్టేసి సేతులన్ని గుంజంగ అరిగడ్డి గుంజి మ్యాతేసి ఏనాత్తిరికో ఇంటికి పోయ్యెటోడు. కల్లాలు లేసే కాలముల్పుయితె నాత్తిరిగూడ కల్లంకాన్నే పండెటోడు.

పసిపొల్లగాడు కొండమల్లయ్య సేసేటి పని సూత్తంటె నా పానమంత యిసి పోయ్యేటిది. ముత్తైమంత బూవసతి లేకుంటె, నన్ను బడికి తోలియ్యకుంటె నేంగూడ గట్లనే నైయ్యవల్సచ్చేదనుకుంటె నా కండ్లపొంటి నీల్లు గారినంత పనయితది. కొండమల్లయ్య జబ్బుకు సంచేసుకోని బడికిపోయ్యే ప్లాగాండ్లనట్లనే నిల్పుండి సూసుడు నేనెన్నోసార్ల జూసిన. నా తీరగ సదువుకోవల్సినోడు గట్ల కష్టపడుడు నాకు బలే కట్టమనిపిచ్చేది. అప్పుడప్పుడు మా కొట్టంకాడ,

ఇంటికాడ మేముచ్చుల మాట్లాడుకునేటాల్లం.

“నువ్వు బడికెందుకు పాలేద”నడిగినాపారి.

“నేం జదువుకుంటే ఇంటెల్లుతాదే? నాయిన్న పాలేరుంటండు. అవ్వ కైకిల్లేత్తది. చిన్నప్పుడు నాకు బడికి పోవన్నని మా ఉండెగని నాయిన్న సదివియ్యనన్నడు. పటేల్పుడుగుతె ఏం సదువులన్నడట”

“గా పటేలెందుకు నీ సదువద్దంటడు? గయిననెందుకు కడుగుడు?” అన్న నేను.

“నాయిన్న తను పాలేరుండేటి పటేలు మాట బాగ నమ్ముతడు. అయినె నెవ్వలేమన్నా కోపానికత్తడు. అవ్వ నన్ను సదివిద్దామంటే నాయిన్న పటేలునడిగి సదివిత్తనన్నడట. పటేల్పుడుగుతె పటేలన్నడట. సదువంటే మాటలార! సదువుకున్న పిల్లగండకు మంచిమంచి బట్టలు గావన్నాయె. వయిలు గావన్నాయె. గివ్వన్నీటికి నీ దగ్గర పైసలేడున్నయి? పోరడా రెండెండోడయిండు. గీన్ని నా ఎడ్లు గాపటానికుంచితివాంటే నెలకిరుస మక్కలిత్త. వేన్నీల్లకు సన్నీల్లోలె నీకింత అక్కెరకత్తడాడు. ఆన్ని పురాగ సదివిచ్చుడు నీనుంచి గాదు. ఇంతంత సదివిచ్చి బందుజేత్తివాంటే ఆడు మోటుకట్టం జెయ్యడు. ఎటు గాకుంటయితడు. సప్పుడుజేక నాకు గొడ్లగాయుంచు” గీ మాటలిని నాయిన్న నన్ను పటేలు ఎడ్ల కాసుటానికుంచిండు. గట్ల నాలుగేండ్లున్న. అటెనుక పటేలుకు నాగల్గున్నటానికి పాలేరున్న” అన్నడు కొండమల్లయ్య.

“.....పటేలు కటికోడంటరు గద గయినె దగ్గర బాగనే పనుండెనార?” అన్న నేను.

“అబ్బ గదేమన్న పనాయె మల్లన్న. కొద్ది గంతాలెమైతె నీ అవ్వమిండెడు పన్నేత్తార. పొద్దెక్కదాక పంటావుర?” అని తిట్టెటోడు. ఎంత పన్నేసినా గని తిట్లు తప్పపోవు. ఎన్నోమట్ల కొట్టిండు. జెరమచ్చి పన్నాగని ఇంటికచ్చి గుంజుక పొయ్యెటోడు. ఇగస్సలే ఎల్లక పనికి వోకపోతె గానాడు తవ్వెడు మక్కలు జీతంల ఆగవట్టుకునెటోడు. గట్ల అరగోస పుచ్చుకున్నడు గా పటేలు” కొండమల్లయ్య మొకం సిన్నవోయింది.

కొద్దిగంతాగి మల్ల సెప్పిండు.

“ఒక్కనాడు నాకు కాలుకు ముల్లు గొట్టింది. కాలాసింది. తెల్లారి నేను పనికి వోనని ఇంట్ల పన్న. అవ్వ పొమ్మని బాగ బుదురకిచ్చింది. పనున్నాల్ల పోకుంటే పటేలచ్చి లొల్లిజేత్తడు ఎట్లనన్న పోబిడ్డా! అని సముదాయించింది. అటీటు సేసెవారకింత పొద్దెక్కింది. సలిబువ్వంది, నాలుగు బుక్కలు తిని పొమ్మని బువ్వ తినిపత్తందవ్వ. నేను బువ్వ తింటనే ఉన్న. అగ్గురమైన కోపంతోని యమదరుమరాజోలె ఉరికచ్చిండు పటేలు.

